

heller slet ikke, at de fattige skulle betale. Nej, hvad det ærede Medlem vil, er, at slet ingen skal betale, men at Københavns Kirker skulle vedligeholdes af Staten. Københavnerne skulle slippe fri, og det opnaar man bedst, mener det ærede Medlem, naar man i det hele taget ikke paaligner nogen Skat, for saa vil det være vanskeligt for Administrationen at kræve, at de enkelte Sogne, særlig de fattige Sogne, skulle betale saa store Summer, som ville være nødvendige. Det er i hvert Tilfælde det ærede Medlems Mening med hans Stilling i det hele taget. Det ærede Medlem er jo imod Lovforslaget og vil sandsynligvis stemme imod dets endelige Vedtagelse, ligesom han gjorde i Fjor.

Nu taler det ærede Medlem om, at det kommunale Selvstyre gaas for nær ved dette Lovforslag. Det sker imidlertid slet ikke. Det er jo ikke nogen kommunal Sag, men en folkekirkelig Sag, her er Tale om, og her er slet ikke Tale om at frage Kommunen noget af den Ret, den tidligere har haft. Det ærede Medlems Forslag gaar ud paa at give Kommunalbestyrelsen en større Ret, og det ærede Medlem henviser til en foreløbig Betænkning eller Beretning fra Finansudvalget, i hvilken der var anført nogle foreløbige Ændringsforslag, der vare stillede i Udvalget, men som der slet ikke blev stemt om. Jeg erindrer meget godt denne Betænkning. Der blev deri opkastet det Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt i København at paaligne Bidrag ogsaa til Opførelsen af ny Kirker eller rettere til Betaling af Gæld, som var stiftet i Anledning af Opførelsen af ny Kirker. Det modsatte vi os bestemt, idet det hidtil ikke havde fundet Sted, og vi mente ogsaa, at det var en urigtig Maade at lovgive paa, at give Lov til at paaligne Bidrag til Opførelse af ny Kirker, hvis Opførelse Befolkningen selv havde taget Beslutning om. Det var Hovedstemningen den Gang, og derfor kom der intet ind i Loven derom. Nu kommer det ærede Medlem og siger: Nu ville vi have indført dette, at ogsaa Paaligning til Vedligeholdelse af Kirker skal være en Sag, som Kommunalbestyrelsen skal give sin Anbefaling til. Det skulde jeg ikke have haft saa meget imod, hvis Stillingen ikke i Mellemtiden var betydeligt forandret. Ingen kunde have Anelse om, at Medlemmerne af Kommunalbestyrelsen herinde vilde tage det Standpunkt, at Byens Kirker ikke skulde holdes vedlige, at man vilde stemme mod Vedligeholdelsesudgifter

til Byens Kirker og arbejde for, at Staten skulde overtage denne Forpligtelse. Det er imidlertid det ærede Medlems Standpunkt. Men dette kan jeg ikke gaa ind paa, og jeg kan derfor ikke tiltræde et Ændringsforslag som det, det ærede Medlem har stillet. Der sker ikke nogen Forandring i den bestaaende Ret derved.

Nu siger det ærede Medlem, at det ogsaa er forkert at tage Driftsudgifter med; de skulde holdes for sig og Vedligeholdelsesudgifterne for sig. Men disse have hidtil været slaaede sammen i fælles Regnskab. Kirkerne have ikke haft to Slags Regnskab, og det har været saaledes, at naar Kirker ikke kunne klare sig, komme de til Ministeriet og bede om en Ligning, og naar det ærede Medlem siger, at det er Ministeren eller Ministeriet, der er kommen i Tanker om dette, saa er det noget, der slet ikke holder Stik. Nej, det er Kirkerne, der indberette til Ministeren aarlig, hvilke Summer de trænge til, og hvorledes den økonomiske Situation er. Derefter er det Ministeriet, der tager Bestemmelse om, hvorledes der skal lignedes. Det var ikke Ministeren, der gik til Holmens Kirke og spurgte den, om den havde Lyst til en Ligning. Tværtimod kom Holmens Kirke med en indtrængende Anmodning om Penge til nødvendige Restaurationer, som skulde finde Sted.

Det er disse Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Jeg indrømmer, at det er væsentlig noget lignende som det, jeg sagde i Fjor, thi Anledningen er den samme, og de Bemærkninger, der ere gjorte om Ændringsforslagene, ere ganske de samme.

Borgbjerg: Til disse Bemærkninger af den højtærede Kultusminister skal jeg svare, at vi allesammen i Københavns Kommunalbestyrelse have den Opfattelse, at nu foregaar Anordningen i Københavns Kommunalbestyrelse paa en helt anden Maade end tidligere, nemlig fra oven i Stedet for som tidligere fra neden gennem Kommunalbestyrelsen. Jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad Borgmester Dybdal, som har med disse Kirkesager at gøre, mener om den Ting. Han siger i Borgerrepræsentationens Møde den 13. Januar 1903: „Hele Situationen er en ganske anden end før; medens det tidligere var Kommunalbestyrelsen, der fremsatte Indstilling om Ligning, som derefter blev approberet af Kultusministeriet, er det nu Ministeriet, som anordner Ligning og dekreterer den efter at have hørt Kom-